

protagonitzats pels mateixos artistes i membres dels esbarts i les companyies presents al festival.

Unió de Pagesos celebra mig segle

Una interessant exposició del Memorial Democràtic s'ha pogut veure a Can Trona, que és el Centre de Cultura i Natura de la Vall d'en Bas. S'hi posava de manifest la lluita de la pagesia catalana contra el franquisme i la seva contribució per construir la democràcia, una contribució que sovint ha estat silenciada. La tasca del sindicat Unió de Pagesos va ser bàsica, així com la resistència rural de molts sectors contra el règim dictatorial.

La regeneració del nucli antic d'Olot

L'arquitecta Itziar González, que encapçala l'equip encarregat del projecte de regeneració del nucli antic d'Olot, ha fet un miler d'entrevistes a veïns, comerciants i possibles inversors per transformar-lo. El volen convertir en una zona de referència, ja que el projecte és molt meditat i treballat, i presenta una singularitat: que no depèn d'inversió municipal, sinó privada. Els propietaris de totes les illes de cases han d'acordar un conveni per reestructurar-les amb accessos a patis interiors o poder tenir ascensors comuns, entre altres millores importants. En aquest moment ja hi ha dues illes de cases a punt per fer-hi la intervenció, que pretén mobilitzar uns cinc-cents habitatges del nucli antic.

>> Vista parcial de les obres d'urbanització de l'actual plaça de Campdenmàs, al nucli antic d'Olot, l'any 2006. (FOTO: QUIM ROCA MALLARACH)

EL GIRONÈS

Text i foto > **DANI VIVERN**

De més verdes en maduren | Fixar-se en el conflicte de Gaza no és una activitat exclusiva dels gironins. Però a banda i banda de l'Onyar han proliferat —i de quina manera!— les banderes amb els colors de la síndria, en mil formats i ubicacions. Segurament la seva aparició més comentada ha estat en els gots de plàstic amb què les borratxeries populars de Fires han servit mam a la clientela. El logotip d'un braç amb elements semiòtics gironins tatuats, aguantant un tall de síndria, i amb la sentència «Dels quatre rius fins al mar» confirmant la idea ha tingut suports incondicionals i rebuig en la mateixa proporció. Tot plegat, previsible. Perquè es tracta d'allunyar del radar ciutadà tot senyal d'inquietud pel que passa a casa mateix. Però tot té un límit. I s'hi ha arribat. Després d'un clam constant, els qui manen han baixat discretament dels seus *cumulonimbus mamma* quotidians per, finalment, posar un cert ordre: cauen les naus abandonades de l'entrada sud de Girona; cauen edificis amb conflicte garantit cada nit, a tocar el viaducte del tren; s'ha conegut algun fet delictiu molt greu comès en aquesta zona, i que havia estat corrent en exclusiva per les xarxes socials fins que el pecat ha fet forat... I fins i tot s'ha inaugurat la nova comissaria al límit entre Girona i Salt, a l'antiga masia de Can Burrassó, tot i que a la nit no és factible, de moment, anar-hi a posar denúncies. Cal més personal, es veu... Però de més verdes en maduren. I no parlem de síndries, ara... Que els ho diguin a Llagostera, que ja han celebrat una altra edició —esplendorosa, enguany— de la Fira del Bolet.

Institucions venerables | Tenim institucions que funcionen, també. Per exemple, el Centre Maria Gay, al Barri Vell, amb cent cinquanta-cinc anys d'història. Actualment, el dirigeix Jordi Pujiula i atén gent gran en règim de residència assistida, centre de dia i atenció domiciliària. I ha rebut fa poc el segell EFQM 200, que l'acredita internacionalment per la seva excel·lència, sostenibilitat i capacitat d'innovació. És el primer centre per

a gent gran de les nostres comarques que rep aquesta distinció. Enhorabona! No podem dir el mateix de l'esperada reobertura de la biblioteca de la Casa de Cultura, que ja fa més de dotze anys que es va tancar per fer reformes a l'edifici. Seria molt benvinguda. Primer, perquè la ubicació no pot ser més cèntrica i, segon, perquè ja toca recuperar un espai que, per a molts usuaris, és un referent de les seves èpoques d'estudiant.

Efemèrides i nomenclàtor | I parlant d'estudiants: aquesta tardor, els Maristes celebren els cinquanta anys de l'edifici actual, a l'avinguda de Josep Tarradellas. De fet, és un conjunt d'edificis amb una estructura hexagonal, exponent de l'estil racionalista, i catalogat a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Sembla que era ahir (1979) quan van enderrocar la seu dels Maristes al Barri Vell, vora la Catedral. Per cert: sabeu on és la plaça del Poeta Marquina? Doncs bé: quan llegiu això ja s'haurà fet la votació popular amb què es decidirà si manté aquest nom —que no agrada a alguns pels seus ressons franquistes, i que deixa indiferent a la majoria— o si recupera el de plaça *del Carril*. Un servidor vota per plaça *del bar Núria*. Veritat que us sona més, ara? I, per cert, també voto perquè d'una vegada retirin d'allà els inútils, lletjos i molestos *new jerseys* de formigó que n'engalanen el lateral nord.

>> Els entrebancs de la plaça del Poeta Marquina (o del Carril, o del Núria...).